

עבודה, 1990, דיקט, בד, ברגים, צבע.

דר מציג פיסול עכשווי שנסמך על המינימליזם ההיסטורי של שנות ה-60. עקבות הבנייה והקונסטרוקציה אפשרו לו לגבש שפה אמנותית ייחודית בו מתחברים דיקט, נירוסטה, פרפין, אבזמים, ידיות וקטיפה שחורה. הדיקט - כדבריו: "הוא "הזבל" של העולם - כאילו אין לו זכות קיום כחומר בלבד, אך בלעדיו כל העסק יקרוס.

לעומתו - האלומיניום - והנירוסטה משדרים שררה, נקיון, ליטוש מקסימלי - אסור להם לזייף. בשניהם השתמשתי כדי ליצור הטעייה ואשליה, אלה אובייקטים שמשמשים מעטפת לתוך חלול". האבזמים - בעבודותיו נראים לו כאנלוגיה בין האירוטיקה של המחוכים של פיירו דלה פרנצ'סקה. שהם החלק האחורי המחזיק את החלק הקידמי. האבזמים כדבריו "עובדים בכמה רבדים, זה של הרישום וזה של החשיפה. בתפקוד היומיומי שלהם הם מוסתרים תחת שולחנות, מדפים וכיו"ב. בכך שהעליתי אותם למעלה יצרתי מצב מטעה ומבלבל של חוץ-פנים". הידיות - בקופסאות מעידות על האדם המחזיק בהן ולא דווקא על תכולתם. הפרפין - "מאפשר לי רישום עם גבי העבודה, הוא רך וחם". דר בודק את המתח הקיים בין משהו ספציפי קונקרטי לבין סימבולי ובין ארעיות ליציבות. בעבודותיו יוצר דר פוטנציאל פעולה קפוא.